

דפי תשובות מבחני חבורת ש"ס

מס מבחן: 20
על הדפים
בבא מציעא עה: - פז.

יום שישי

1. לפי האבע"א הראשון אין, ולפי האבע"א השני יש. (ע"ו א')
2. בתוס' מבואר דאפשר, [אם אינם יכולים עכשיו עוד להשתכר]. (ע"ו ב')
3. אם לא עביד דפסיק פסידא דפועלים, ואם עביד דפסיק אם הם בני העיר פסידא דפועלים, ואם לא, פסידא דבעה"ב. (ע"ז א')
4. בתוס' מבואר דלכ"ע יכול לחזור בו, ונראה דאפילו קבלן, אמנם המחנ"א הביא שי' דקבלן לרבי דוסא אינו יכול לחזור בו. (ע"ז א')
5. לפי רנב"י מעידית שבה, שנותן לו מהשדה שקנה ממנו, ולפי ר"א ברי' דר"א גם אם מגבהו משאר נכסים. (ע"ז ב')
6. אמרי דבי רבי ינאי, דמתה מחמת אויר, וריב"ח אמר דמתה מחמת אובצנא, ורבה אמר כגון שהכישה נחש, ור"ו אמר דהוי כר"מ דמעביר על דעת בעה"ב הוי גזלן. (ע"ח ב')
7. רש"י מבאר דאין מדקדקין לומר שא"צ כ"כ לפורים, ונימא שהמותר יפול לכיס של צדקה. (ע"ח ב')
8. לרב אם חוזרת יכול לומר ואם לא אינו יכול לומר, ולשמואל אין חילוק בזה, אלא אם בדרך הליכתה ניטלה אומר לו הרש"ל, ואם לא, לא. (ע"ח ב')
9. בני' מבואר בשי' רש"י דעל הימים של האנגריא אי"צ לשלם, וברמב"ם מבואר דמשלם הכל, ובראב"ד מבואר דאי"צ לשלם כלל. (ע"ח א')
10. אם לרכוב עליה או לכלי זכוכית, צריך להעמיד חמור אחר, ואם לדבר אחר אי"צ להעמיד חמור אחר. (ע"ט א')
11. התוס' מחלקים דנבילה עומדת למכירה משא"כ האבנים שנפלו, והרמב"ן מחלק דנבילה עדיין שם החמור עליה משא"כ באבנים. [ובשטמ"ק בשם הראב"ד כתב שהחילוק באופן השכירות אם הוא לפעולה מסוימת או לזמן]. (ע"ט א')
12. רש"י מבאר דמוסיף חבילות באמצע הדרך, ור"ח מבאר שמכר את הסחורה עצמה לאחר, וריב"ם מפרש שהוציא הסחורה מעט מעט. (ע"ט ב')
13. ר' פפא מחייב את האוחז במרדע ורב שישא בריה דר' אידי מחייב את האוחז בקנקן [וכן הלכה] [ובמוחזק בגונדרי שניהם משלמין]. (פ' א')
14. רש"י מבאר דהוא מפרש לו מום אחד, ואומר שחוש ממנו יש עוד מומין ואינו מפרשם, דאם נמצא אותו מום שהזכיר אי"ז מקח טעות. (פ' א')
15. חייב כמו ש"ש. (פ' ב' - פ"א א')
16. קודם שהודיע, דינו כש"ש, ולאחר שאמר גמרתיו דינו כשומר חנם. (ואם אמר הבא מעות וטול שלך ש"ש). (פ"א א')
17. בהנח לפני הוי שומר, ובהנח סתם הוי ספק בגמ'. (פ"א ב')
18. רש"י מבאר דבאופן זה בודאי לגוביינא נטל המשכון, ובתוס' מבארים דבאופן זה מיירי שנטל את המשכון שלא בשעת הלואה. (פ"א ב')
19. או בדלא שוה כשיעור זוזי ובדשמואל, או ברב יצחק האם בע"ח קונה משכון, או בשומר אבידה האם הוי כש"ח או כש"ש, או במלוה הצריך למשכון, האם יש בזה מצוה או לא. (פ"ב א')
20. אבא שאול אמר שכן [ואמר שמואל דכן הלכה], ודוקא במשכון שנפיש אגריה וזוטר פחתיה. (פ"ב ב')
21. כעין אבידה חייב, וכעין גניבה פטור. (פ"ב ב')
22. שי' התוס' שכן ושי' הרמב"ן שלא. (פ"ב ב')
23. או שלא במקום מדרון דאז הוא פושע, או גם במקום מדרון באופן שאיכא ראייה דאינו נפטר ע"י שבועה כאיסי בן יהודה. (פ"ב ב' - פ"ג א')
24. או בעיר חדשה שבאו לה מכמה מקומות ואין כאן מנהג אחד, או כשאמר לו שהוא נשכר כפועל דאורייתא. (פ"ג ב')
25. משום דכל הנסקלין נתלין. (פ"ג ב')
26. הריטב"א כ' דהוי מכח דינא דמלכותא, והרשב"א והריב"ש כ' דהוי מכח הדין דב"ד מכין ועונשים שלא מן התורה לעשות סייג לתורה. (פ"ג ב')
27. התוס' מחלקים דבמתני' מיירי על סכין שהעלתה חלודה, והכא על סכין חדשה. (פ"ד א')
28. או משום דזה נתפרסם שאינו קבור, או משום דרשב"י נגלה להם בחלום. (פ"ד ב')
29. מפני שכשהיה נשבע היה אומר אקפח את בני. (פ"ה א')
30. רש"י כ' דזה מוכיח שאינו מתנה חשובה להם. (פ"ה ב')
31. או משום דבלא טל אין תחיית המתים, או משום דעיקר התפילה על תחיית המתים היא בחתימה. (פ"ה ב')
32. הקב"ה אומר טהור ומתיבתא דרקיעא אמרי טמא, ורבה אמר טהור. (פ"ו א')
33. בגמ' מבואר מיכאל, והתוס' מביאים ממדרש בראשית רבה רפאל. (פ"ו ב')
34. או כדי לחבבה על אברהם שהיא צנועה, או כדי לשגר לה כוס של ברכה. (פ"ז א')
35. בתוס' מבואר דאסור. (פ"ז א')

מבחן הבא מס' 21 יתקיים בעז"ה ביום שישי ו' תמוז התשפ"ד

על הדפים בבא מציעא פז: - צז.